

Sygn. akt V K 1175/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2018 roku

Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie, w V Wydziale Karnym:

w składzie:

Przewodniczący: Joanna Kasicka

Protokolant: Hanna Zielska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Szczecin – Niebuszewo w Szczecinie – Zenona Staniszczyka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 10.05.2017 r., 23.08.2017 r., 6.11.2017 r., 10.01.2018 r., 11.04.2018 r., 13.06.2018 r., 10.09.2018 r.

sprawy:

A. S.

syna M. i A. z domu M.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 24 listopada 2014r. do 15 lipca 2016r. w S. w S. działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako dyrektor (...) będąc zobowiązanym, na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez zarząd (...) do zajmowania się sprawami majątkowymi Centrum poprzez nadużycie udzielonych uprawnień spowodził bezpośrednio niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody majątkowej tej placówce w kwocie powyżej 200.000 zł, w ten sposób, że bez zgody i wiedzy (...) złożył w Wydziale Urbanistyki i Administracji Budowlanej Urzędu Miasta w S. oświadczenie w imieniu (...) o wyrażeniu zgody na przeniesienie pozwolenia na budowę udzielonego decyzją nr (...) zatwierdzającą projekt budowlany i udzielającą pozwolenia na przebudowę lokalu Ośrodka (...) przy ul. (...), wydaną dla (...), na rzecz kierowanej przez siebie Fundacji (...), wskutek czego decyzją z 3 grudnia 2014r. w sprawie (...).(…) pozwolenie przedmiotowe zostało przeniesione na rzecz Fundacji, a następnie odmówił zwrotnego przeniesienia decyzji na (...), co stwarzało niebezpieczeństwo wygaśnięcia pozwolenia na budowę, narażając (...) na konieczność przygotowania nowej dokumentacji technicznej i przeprowadzenia postępowania przetargowego oraz narażało na możliwość utraty kontraktu z NFZ w części odpowiadającej zakresowi usług świadczonych w budynku, którego dotyczyło pozwolenie, a także na utratę nakładów poniesionych przez pokrzywdzonego na przeprowadzenie remontu w lokalu, rozpoczętego w oparciu o przedmiotowe pozwolenie na budowę,

tj. o czyn z art. 296 § 1 a kk

I. **A. S.** uznaje za sprawcę zarzucanego mu czynu i postępowanie karne o ten czyn, na podstawie art.66§1 kk i art.67§1 kk, warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku.

II. na podstawie art.67§ 3 kk w zw. z art.43a§1 kk orzeka od A. S. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 2000 (dwóch tysięcy) złotych.

III. na podstawie art. 627 kpk i art.7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym 60 (sześćdziesiąt) złotych opłaty.

Sygn. akt V K 1175/16

UZASADNIENIE

A. S. w 1956 r., od razu po zakończeniu studiów wyższych, rozpoczął pracę w Państwowym Zakładzie (...). Pracował tam społecznie, ponieważ Zakład nie miał środków finansowych na jego zatrudnienie. W Oddziale Wojewódzkim Zakładu pełnił funkcję wiceprezesa. Oddział zajmował się opieką nad głuchymi dziećmi, które pozbawione były opieki pedagogicznej. Potem instytucja przekształciła się w (...), a w S. funkcjonował Oddział (...)(...). Obok Oddziału, który zajmował się pracą biurowo-administracyjną funkcjonowało Centrum Diagnozy (...), (...), której kierownikiem, od początku jego istnienia był A. S.. A. S. samodzielnie stworzył Centrum, dbał o jego rozwój i sprawne funkcjonowanie.

Działalność Centrum miała charakter leczniczy i finansowana była w oparciu o kontrakty przyznawane przez Narodowy Fundusz Zdrowia. Centrum działało w wynajętym od Zarządu (...) lokalu położonym przy ul. (...). Od dnia 2 kwietnia 2004 r. A. S. był zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku dyrektora Centrum. W związku z zajmowanym stanowiskiem był uprawniony do reprezentowania ośrodka, organizowania i kierowania jego działalnością. Dyrektor wykonywał te obowiązki na podstawie pełnomocnictw udzielanych mu przez zarząd Oddziału.

W 2005 r. Narodowy Fundusz Zdrowia, dostosowując się do wymogów wynikających z prawa unijnego, uzależnił zawieranie kolejnych kontraktów z placówkami służby zdrowia od tego, czy budynki, w których te placówki się znajdują, zostaną przystosowane do korzystania z nich przez osoby niepełnosprawne. W budynku, w którym znajdowało się Centrum konieczne było zamontowanie windy. Ani Centrum, ani Oddział nie posiadały środków finansowych pozwalających na przeprowadzenie tej inwestycji. Wprawdzie A. S. wystąpił o dofinansowanie do (...), jednak jego wniosek został odrzucony. Pomimo tego A. S. postanowił samodzielnie uzyskać środki na sfinansowanie budowy windy, ponieważ w przypadku braku zamontowania windy, Centrum nie otrzymałoby już środków z Narodowego Funduszu Zdrowia i nie miałoby w ogóle środków do finansowania swojej działalności. W latach 2007 – 2008 r. Oddział Zachodniopomorski (...) rozpoczął działania mające na celu modernizację budynku przy ul. (...) w S.. Oddział wystąpił do Urzędu Miasta S. Wydział Urbanistyki i Administracji Budowlanej o pozwolenie na budowę. Pozyskanie takiego pozwolenia poprzedzone było licznymi nakładami związanymi m. in. z pozyskaniem pozytywnej opinii Państwowej Straży Pożarnej, Sanepidu itp.. W dniu 27 września 2007 r. Wydział Urbanistyki i Administracji Budowlanej Urzędu Miasta decyzją nr (...) zatwierdził projekt budowlany i zezwolił na realizację prac związanych z przebudową lokali przy ul. (...) w S.. Następnie pozwolenie to zostało przeniesione na Zarząd Główny(...) a następnie ponownie na Oddział (...). Aktem notarialnym z dnia 20 września 2010 roku oskarżony ustanowił Fundację (...), w której pełnił funkcję prezesa zarządu. Oprócz niego w skład zarządu Fundacji wchodził także: J. K. (2) jako skarbnik i E. M. – członek zarządu. Celem fundacji było wspieranie finansowe Centrum, którym nadal kierował oskarżony. Fundacja nie dysponowała jednak takimi środkami, które pozwoliłyby na realizację budowy windy, dlatego też oskarżony jako Prezes Zarządu Fundacji (...) z siedzibą w S., ul. (...), bez informowania (...) o swoim zamiarze zwrócił się do (...) sp. z o. o. o udzielenie Fundacji pożyczki a po jej uzyskaniu Fundacja przekazała pieniądze na rzecz Centrum.

W dniu 19 września 2012 r. zarząd Oddziału udzielił A. S. i głównej księgowej D. K. łącznie, pełnomocnictwa na czas nieokreślony. Zakres tego pełnomocnictwa obejmował: reprezentowanie Oddziału w sprawach związanych z działalnością (...), w tym do prowadzenia negocjacji, podpisywania wniosków, umów i podejmowania wszelkich wynikających z nich zobowiązań prawnych i finansowych oraz prowadzenia działań administracyjno-kadrowych, finansowych. Umocowanie obejmowało również podejmowanie wszelkich czynności niezbędnych w celu uzyskiwania, dysponowania i wykorzystywania środków celowych z funduszy Unii Europejskiej, a także występowanie przed instytucjami, urzędami i władzami Polski.

W latach 2013-2014 zaczęły się problemy finansowe Centrum, związane ze spłatą czynszu i finansowaniem działalności. A. S. informował Oddział o tych problemach i zwracał się o środki finansowe, jednak bezskutecznie. W dniu 12 listopada 2014 r. A. S. działając jako dyrektor Centrum (...) (...) przekazał na rzecz Zarządu (...) lokal położony w S. przy ul. (...), a w dniu 14 listopada 2014 r. przekazał lokal położony przy ul. (...). Następnie oskarżony działając jako prezes zarządu Fundacji (...) wynajął od (...) wspomniane pomieszczenia na rzecz tej fundacji a następnie podnajął je Centrum. Przy zawieraniu umowy podnajmu Fundację reprezentowali E. M. i J. K. (2), zaś Centrum – A. S.. Ze względu na trudności finansowe zarząd Główny (...) postanowił przekształcać poradnie w spółki. A. S. stanowczo sprzeciwiał się takim przekształceniom i forsował pomysł tworzenia w ich miejsce fundacji.

Oskarżony miał wiedzę o tym, że na I kwartał 2016 r. planowany był termin ogłoszenia przez NFZ konkursu na wieloletnie usługi ambulatoryjne, a możliwość wzięcia udziału w konkursie była uzależniona od dostosowania pomieszczeń Centrum do określonych wymogów.

W dniu 21 listopada 2014 r. A. S. i D. K. jako przedstawiciele założonej przez oskarżonego Fundacji (...) złożyli w Wydziale Urbanistyki i Administracji Budowlanej Urzędu Miejskiego w S. w imieniu Oddziału wnioski o wyrażeniu zgody na przeniesienie pozwolenia na budowę na rzecz Fundacji jako inwestora przebudowy lokali. A. S. i E. S., działający w imieniu Oddziału (...) (...) złożyli oświadczenie o wyrażeniu zgody na przeniesienie decyzji o pozwoleniu na budowę na rzecz Fundacji (...). Oskarżony nie poinformował wówczas przedstawicieli (...), ani Oddziału (...) tego związku o zamiarze złożenia takiego wniosku i fakcie jego złożenia. D. K. działała na polecenie A. S., który był jej przełożonym. A. S. nie uzyskał zgody przedstawicieli Oddziału (...) (...), nie informował ich o podjętym zamierzeniu. Nie skontaktował się z zarządem Oddziału, ani z przedstawicielami (...).

Wniosek złożony przez A. S. został rozpoznany pozytywnie. Decyzją Prezydenta Miasta S. z dnia 3 grudnia 2014 r., decyzja nr (...) z dnia 27 września 2007 r. zatwierdzająca projekt budowlany i udzielająca pozwolenia na wykonanie robót budowlanych związanych z przebudową lokali (...) Ośrodka (...) i (...) przy ul. (...) w S. wydana na rzecz Oddziału, a następnie przeniesiona decyzją z dnia 7 października 2009 r. znak (...): (...)/XII/11 na rzecz Oddziału (...) z siedzibą w S. przy ul. (...), dalej zmieniona decyzją z dnia 11 stycznia 2013 r. znak: (...).6740.2.2013. (...): 137/ (...)/-XIII/13 w zakresie treści decyzji, została przeniesiona na rzecz Fundacji (...) w S..

W dniu 11 listopada 2015 r. rozwiązano umowę o pracę z A. S. bez wypowiedzenia z powodu ciężkiego naruszenia obowiązków pracowniczych. Decyzja ta została zmieniona ugodą zwartą przed sądem pracy pozwalającą na rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron.

Pismem z dnia 30 grudnia 2015 r. A. S. jako prezes Fundacji (...) poinformował (...), że w dniu 31 grudnia 2015 r. wygasa udzielone przez (...) pozwolenie na podnajem pomieszczeń w lokalu przy ul. (...) i przypomniał o wygaśnięciu w dniu 30 września 2015 r. umowy podnajmu tych pomieszczeń zawartej pomiędzy Fundacją a (...). Jednocześnie oskarżony wezwał (...) do opuszczenia lokalu i zapłaty zaległego czynszu w wysokości 44 716, 88 zł oraz kwoty 14 893, 71 tytułem niespłaconych rat pożyczki.

W dniu 15 lipca 2016 r. Wojewoda (...) stwierdził nieważność decyzji Prezydenta Miasta S. z 3.12.2014 r. przenoszącej decyzję nr (...) z 27.09.2007 r. na rzecz Fundacji (...). Decyzją z dnia 26 października 2016 r. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego utrzymał w mocy decyzję Wojewody (...).

Dowody: zeznania M. K. k.58-60, 88-90, 286-289

zeznania D. S. k.117-121, 290-292

zeznania M. M. (2) k.128-130, 305-306

zeznania D. K. k.176-179, 306-307

zeznania E. S. k.182-184, 329-330

zeznania B. A. k.221-224, 313-315

zeznania L. S. k.330-331

częściowo wyjaśnienia A. S. k.188-190, 278-281

pisemne zawiadomienie o przestępstwie k.1, 4-6

kopia wezwania do zwrotnego przeniesienia pozwolenia k.2

kopia odpowiedzi na wezwanie k.3

kopia wniosku o przeniesienie pozwolenia na budowę k.67

kopia decyzji z dnia 3.12.2014 r. k.23, 62

kopia informacji KRS dot. Fundacji (...) k.24-28, 63-65

kopia pełnomocnictwa k.34, 69

kopia dziennika budowy k.35-37

kopia wezwania k.42

kopia umowy pożyczki k.47-48, 50-51

kopia aktu notarialnego k.83-84

kopia umowy o pracę k.93

kopia aneksu do umowy o pracę k.92

kopia zakresu czynności k.94

kopia uchwały nr (...) sprawie rozwiązania umowy o pracę k.90

kopia statutu (...) k.96-106

kopia umowy najmu lokalu użytkowego k.108-111

kopia decyzji Wojewody (...) k.122-125

pismo (...) dot. kosztów inwestycji wraz z załącznikami k.137-165

kopia decyzji Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego k.192-194

Pomimo próśb Oddziału(...) A. S. nie przeniósł z powrotem pozwolenia na budowę na Centrum, a nawet wniósł o wygaszenie tej decyzji, co było niekorzystne dla Oddziału (...). Przeniesienie i wygaśnięcie decyzji o pozwoleniu na budowę spowodowałyby po stronie Oddziału (...) szkodę majątkową, w postaci utraty nakładów poniesionych na uzyskanie pozwolenia na budowę. Gdyby Centrum nie odzyskało pozwolenia na budowę, to musiałoby ubiegać się o wydanie nowej decyzji o pozwoleniu na budowę. Koszty wydania takiej decyzji wynoszą ok. 70 000 zł. Koszty te zostałyby powiększone o koszty związane z pozyskaniem pozwolenia Państwowej Straży Pożarnej, Sanepidu i innych. Decyzja o pozwoleniu na budowę została w końcu przekazana z powrotem na Centrum. Na podstawie tego pozwolenia został wykonany remont okien i remont instalacji elektrycznej.

Dowody: zeznania świadka M. K. k. 58-60, 88-89, 286-289,

zeznania świadka D. S. k. 117-121, 290-292,

zeznania świadka M. M. (2) k. 128-130, 305-306,

zeznania świadka D. K. k. 176-179, 306-308,

zeznania świadka B. A. k. 221-224, 313-316,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. S. k.188-190,

278-281

Wyrokiem z dnia 23 października 2017 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w sprawie II C 1281/16, z powództwa Fundacji (...) w S. zasądził na jej rzecz od Oddziału (...) w S. kwotę 26 296 zł wraz z odsetkami. Roszczenie to wynikało z niezapłaconej przez Oddział pożyczki na rzecz Fundacji.

Dowody: odpis wyroku Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia

23.10.2017 r., sygn.. akt II C 1281/16 z uzasadnieniem, k. 334-339,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. S. k.188-190,

278-281

A. S. urodził się w dniu (...) w W.. Ma żonę i pięcioro dorosłych dzieci. Nie był wcześniej karany. Posiada wykształcenie wyższe, z zawody jest pedagogiem-psychologiem. Utrzymuje się z emerytury w wysokości ok. 4 000 zł brutto.

Dowody: dane osobopoznawcze k. 188-190,

informacja z Rejestru Karnego k. 239.

W postępowaniu przygotowawczym A. S. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w jego przekonaniu nie naraził Oddziału (...) na poniesienie szkody finansowej, a wręcz przeciwnie, to dzięki jego pomocy Centrum, które borykało się z problemami finansowymi, mogło nadal funkcjonować i korzystać z lokalu, które wynajmowało od Fundacji. Dzięki Fundacji Centrum miało zapewnione możliwość uzyskania środków finansowych z Narodowego Funduszu Zdrowia.

W postępowaniu sądowym oskarżony również nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że jego zamiarem nigdy nie było działanie na szkodę (...)ani Centrum. Jego zdaniem przeniesienie pozwolenia na budowę z Centrum na Fundację (...) było podyktowane tym, że zmienił się najemca lokalu, w którym obie te instytucje miały swoją siedzibę i nie wpływało to na utratę możliwości uzyskania kontraktu z Narodowym Funduszem Zdrowia.

/wyjaśnienia oskarżonego k. 188-190, 278-281/

Stan faktyczny w niniejszej sprawie sąd ustalił przede wszystkim w oparciu o zeznania M. K., zeznania D. S., zeznania M. M. (2), D. K., E. S., B. A., L. S. a także w oparciu o dowody z dokumentów takich, jak: pisemne zawiadomienie o przestępstwie, kopia wezwania do zwrotnego przeniesienia pozwolenia, kopia odpowiedzi na wezwanie, kopia wniosku o przeniesienie pozwolenia na budowę, kopia decyzji z dnia 3.12.2014 r., kopia informacji KRS dot. Fundacji (...), kopia pełnomocnictwa, kopia dziennika budowy, kopia wezwania, kopia umowy pożyczki, kopia aktu notarialnego, kopia umowy o pracę, kopia aneksu do umowy o pracę, kopia zakresu czynności, kopia uchwały nr (...) sprawie rozwiązania umowy o pracę, kopia statutu (...), kopia umowy najmu lokalu użytkowego, kopia decyzji Wojewody (...), pismo (...) dot. kosztów inwestycji wraz z załącznikami, kopia decyzji Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, odpis wyroku Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 23.10.2017 r., sygn.. akt II C 1281/16 z uzasadnieniem, dane osobopoznawcze, informacja z Rejestru Karnego.

Wszystkie te dowody są zbieżne ze sobą, wzajemnie się uzupełniają i tworzą logiczną całość. Na ich podstawie można odtworzyć przebieg zdarzenia.

Zdaniem Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie na wiarę zasługują zeznania M. K., zeznania D. S., zeznania M. M. (2), D. K., E. S., B. A., L. S., które są stanowcze, konsekwentne, logiczne i korespondują z pozostałym dokumentarnym materiałem dowodowym. Na istnienie okoliczności podważających wiarygodność tych świadków nie wskazywał również sam oskarżony ani jego obrońca.

Wyjaśnienia A. S. zasługują na przymiot wiarygodności tylko w tej części, w której znalazły one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Warto w tym miejscu podkreślić, że z jednej strony opierając się na zeznaniach wymienionych świadków, a także na treści przywołanych dokumentów, w ocenie sądu wina A. S. nie budzi wątpliwości. Tak samo nie budzą żadnej wątpliwości okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu. Z drugiej jednak należy się odwołać chociażby do zeznań M. K., która potwierdziła sytuację (...) przedstawioną przez oskarżonego. Potwierdziła również, że oskarżony zaciągając pożyczkę w imieniu Centrum od Fundacji działał nie tylko bez zgody (...), ale również to, że gdyby nie działanie oskarżonego, to Centrum musiałoby zostać zamknięte. Świadek ten potwierdził również, że ani (...) ani też sam (...) nie interesowali się skąd A. S. bierze pieniądze na inwestycje i na działalności Centrum. Wszyscy założyli, bez sprawdzenia tego faktu, że pieniądze, którymi oskarżony dysponuje zostały przez niego wypracowane z nadwykonania kontraktów z NFZ i, że to NFZ pokryje wszystkie koszty związane z potrzebami Centrum.

Tymczasem A. S. został sam ze wszelkimi problemami, z którymi borykało się Centrum. Nie mógł w żadnej mierze liczyć na wsparcie (...), czy też (...). Podejmowane przez niego działania niejednokrotnie wykraczały poza udzielone mu pełnomocnictwa. Oskarżony działał dwutorowo. Z jednej strony jako dyrektor Centrum, z drugiej zaś jako prezes zarządu Fundacji. Taka sytuacja spowodowała wątpliwości co do transparentności podejmowanych przez niego decyzji. Co do zasady Fundację założył po to, aby pozyskiwać środki na działalność Centrum, z drugiej zaś Fundacja działała w tym samym lokalu co Centrum i świadczyła te same usługi co Centrum. Wątpliwości co do transparentności decyzji A. S. spowodowane są między innymi treścią wspomnianego już wezwania wystosowanego przez niego jako prezesa Fundacji do (...), gdzie domagał się nie tylko opuszczenia przez Centrum lokalu, w którym dotychczas miało siedzibę, ale przede wszystkim domagał się zwrotu niespłaconych rat pożyczki. A zatem treść tego wezwania klóci się z wyjaśnieniami oskarżonego co do tego, że założył Fundację po to, aby pozyskiwać środki na działalność Centrum. Pełnomocnictwo udzielone A. S. przez Oddział (...) z dnia 19 września 2012 r. nie upoważniało oskarżonego do wyrażenia zgody w imieniu tego Oddziału na przeniesienie decyzji Prezydenta Miasta S. z dnia 11 stycznia 2013 r. na rzecz Fundacji (...). A. S. nie posiadał zgody (...) na przeniesienie pozwolenia na budowę na kierowaną przez siebie Fundację.

Sąd nie dostrzegł okoliczności wyłączających winę oskarżonego lub bezprawność czynu, a karę kształtował na zasadach określonych w art. 53 kk.

Sąd podzielił stanowisko oskarżyciela publicznego wyrażone w akcie oskarżenia co do kwalifikacji prawnej czynu.

Sąd stanął na stanowisku, że A. S. zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego umorzenia postępowania tym bardziej, że wina i społeczna szkodliwość czynu jemu przypisanego nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości.

Natomiast sama postawa A. S., okoliczność, iż nie był on w ogóle dotychczas karany sędownie, jego właściwości, warunki osobiste a przede wszystkim dotychczasowy sposób życia oskarżonego w szczególności wielki wkład w rozwój Centrum i Oddziału (...), przyjąć należało, że uzasadniają przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni przestępstwa. Warto w tym miejscu podkreślić, że oskarżony ma ustabilizowaną sytuację rodzinną i materialną. Nadal jest czynny zawodowo,

zajmuje stanowisko prezesa zarządu Fundacji (...). Dotychczasowa postawa życiowa oraz postawa w procesie sądowym wskazuje, iż wobec A. S. zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna.

Celem dopełnienia represyjnego charakteru wymierzonej kary, mając na względzie możliwości finansowe oskarżonego, sąd orzekł od A. S. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 2000 zł.

Na podstawie zaś art. 627 kpk i art.7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych, zgodnie z ogólną zasadą, zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania, w tym 60 złotych tytułem opłaty.